

מזתי קזת הכר שזה

וואס דורך איר שפירט מען די זיסקייט פונ'ם באשעפער

משיחותיו של הגאון רבי מנחם ברוך יאזעע שליט"א בעל 'מתיקות התורה'

סיפור לשולחן שבת

מסר מטלטל ומרגש
מאבא של שבוי בעזה

פּרָשְׁתָנוּ פּוֹתַחַת בְּפִטְרָתָהּ שֶׁל שָׂרָה אֲמֵנוּ. וְדָרְשׁוּ חַז"ל שֶׁנִּפְטְרָה כְּאִשֶּׁר שָׁמְעָה עַל הָעֵקֶדָה, וְאֶפְשָׁר לְבָאֵר שֶׁהִנְסִיּוֹן שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בַּעֲקֵדָה הַמְּשִׁיבָה בְּפִטְרָתָהּ שֶׁל שָׂרָה, שֶׁלֹּא לְהַחֲלִשׁ עַל מַעֲשֵׂה הָעֵקֶדָה בְּעִקְבוֹת פְּטִירַת שָׂרָה.

כְּשֵׁם שֶׁאִם אַבְרָהָם אָבִינוּ הִיָּה מִקְרִיב אֶת יִצְחָק לְעוֹלָה הוּא הִיָּה חַי עִם הַהִקְרָבָה הַזֶּה כֹּל יָמָיו, כִּי גַם כְּאִשֶּׁר בְּפַעַל הוּא הִקְרִיב רַק אֶת הָאֵיל הַהִרְגָּשָׁה שֶׁל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁהִיָּתָה בַּעֲקֵדָה הַמְּשִׁיכָה לְלוֹוֹת אֶת אַבְרָהָם אָבִינוּ כֹּל יָמָיו שְׁהִיּוּ מִקְשָׁה אַחַת שֶׁל חַיִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדָּם הַטְּהוֹר שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ - דָּם שֶׁל מְסִירוֹת, נֶאֱמָנוֹת וְתַעֲצוּמוֹת נִפְשׁ שֶׁל קְדוּשַׁת ה' - זוֹרֵם לָנוּ בְּעֵרְקִים, וְאֵנוּ רוֹאִים זֹאת בְּחוּשׁ אֶצֶל יְהוּדִים שְׁעוֹבְרִים בְּיָמִים אֱלוֹ זְמַנִּים לֹא קָלִים וְהֵם זוֹכִים לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמִים וְלִזְעַק מְסִירוֹת נִפְשׁ לְמִירוֹת כֹּל הַקֹּשֶׁי.

הַשְּׁבוּעָה אֲנוּ זוֹכִים לְהִבְיֵא סְפוּר נִפְלָא שֶׁל רַבִּי צְבִי מוֹר שְׁלִיט"א שְׁמִשְׁבֵּת שְׁמַחַת תּוֹרָה נִמְצָא בְּנִסְיוֹן גָּדוֹל שְׁמִזְכִּיר אֶת נִסְיוֹן הָעֵקֶדָה וְאֶת

<<

לקח מהפרשה

להתחזק בימים אלו עם הלב הטהור והנאמן של האבות

מְאִידָךְ עֲבָדֵי אֲבוֹת נִשְׁתַּבְּחוּ בְּכָךְ שֶׁהֵם עֲבָדִים וְחַז"ל מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ שִׁיפָּה שִׁיחַתוֹ שֶׁל עֲבָדֵי אֲבוֹת מִתּוֹרַתוֹ שֶׁל בְּנִים, כִּי עֲלֵינוּ לְהִדְבִּק בְּנִאֲמָנוֹת הַתְּמִימָה שֶׁל אֱלֹהֵינוּ מִתּוֹךְ יְדִיעָה שֶׁהַעֲבָדוֹת וְהַבְּטוּל לְקַב"ה וְהַצִּיּוֹת לְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל הֵנוּ מִיְסוּדוֹת הַיְהוּדוֹת.

הַמַּעֲלָה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל - שֶׁהֵם לֹא מַחְשִׁיבִים אֶת עַצְמָם, לְהַפְּךָ הֵם מְבַטְלִים לְה' וְלִפְיָךְ מְאִרִּיכָה הַתּוֹרָה בְּכָל הַנְּסִיווֹת שֶׁל הָאֲבוֹת לְלַמְּדָנוּ עַל גָּדֹל הַבְּטוּל שֶׁלָּהֶם לְפָנָיו ה' בְּכָל מִצְבָּה גַם בְּזְמַנִּים קָשִׁים, וְהֵם זָכוּ לְכָךְ עַל יְדֵי שֶׁכָּל מַחְשַׁבְתָּם הִיָּתָה עַל ה' וּבִיתָם הִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ - בְּכָל מַעֲשֵׂה הֵם חֲשִׁבוּ מֵה רְצוֹן ה'.

וּבְפִרְט בְּיָמִים אֱלוֹ שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים זְמַנִּים לֹא קָלִים, זֶה זְמַן לְאַחַז בְּמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵינוּ וְלִהְיוֹת חֲזִק בְּאֲמוּנָה וּבְטַחֲחוֹן בְּקַב"ה, בְּהִרְגָּשָׁה שֶׁל עֶבֶד שְׁמִבְקֵשׁ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הָאֱדוֹן גַּם כְּשֶׁלֹּא נָח לוֹ.

עֲלֵינוּ לְדַעַת שֶׁהַקֹּשֶׁיִּים הֵם מִבּוֹרָא עוֹלָם, אוֹלָם הַהִתְמוּדָדוֹת נְתוּנָה בְּיַד כָּל אַחַד. אֵתָה מַחְלִיט אִם לַעֲסֹק <<

פְּרָשְׁתָנוּ הִנֵּה הַמְּשִׁיבָה לְפִרְשֵׁי הַנִּפְלְאוֹת הַעוֹסְקוֹת בְּמַעֲשֵׂי הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים. בְּכָל שְׁבוּעָה עֲלֵינוּ לְהִתְבּוֹנֵן מֵה אֲנוּ מְקַבְּלִים מִהָאֲבוֹת וְהִיאֵךְ אֲנוּ דְבָקִים בְּדַרְכָּם. וְלֹא רַק בְּשִׁעַת הַלְמוּד וְהַתְּפִלָּה אֲלֵא בְּכָל רִגְעַ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם עֲלֵינוּ לְהִתְבּוֹנֵן אִיךְ עֲבָדוּ הַצִּדִּיקִים אֶת ה', מֵה הֵם עֲשׂוּ

שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא כֹּל כֹּךְ חִבַּב אוֹתָם וּבָחַר בָּהֶם, וְכִיצַד אֲנוּ מִמְּשִׁיכִים אֶת דַּרְכָּם בְּכָל מַעֲשֵׂה וּמַחְשַׁבָּה.

וְכִשְׁנִתְבּוֹנֵן בְּפִרְשְׁתָנוּ נִרְאֶה דְבַר מְאֹד מַעֲנִינוּ, שְׁלִמְרוֹת שְׁעַקֵר הַפְּרָשָׁה עוֹסְקֵת בְּשְׁלִיחוֹתוֹ

שֶׁל אֱלֹהֵינוּ לְהִבְיֵא שְׁדוּךְ לִיצְחָק אָבִינוּ, לֹא הִזְכֵּר שְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ אֶפְיָלוּ פַּעַם אַחַת, וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁבְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא הִזְכֵּר שְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ אֶפְיָלוּ פַּעַם אַחַת, וְתַמִּיד הַתּוֹרָה מְזַכֵּרָה אוֹתוֹ כְּעֶבֶד אַבְרָהָם, לְלַמְּדָנוּ שְׁעַקֵר מַעֲלָתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זֶה הַבְּטוּל הַמַּחְלֵט שֶׁלוֹ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ.

וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁכָּל אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁאִי יִשְׁמַעֲלָנוּ וְעֲשׂוּ, הִזְכֵּרוּ בְּשִׁמּוֹתֵיהֶם וּבְגִדְלָתָם, הִיּוֹת שֶׁכָּל הַמַּהוּוֹת שֶׁלָּהֶם הֵנוּ גָּדֹלָה וְגִאוּוֹה בְּעֵנֵינוּ עוֹלָם הַזֶּה,

המשך לקח מהפרשה

מלכותו - ה' תובע את הלב של האדם, את החמימות והדבקות בו יתברך.

בימים אלו שהרגש שהיה חבוי בלבנו מתעורר בצער ורחמים על כלל ישראל הנמצאים בצרה ובשביה - המקום ירחם עליהם וישיבם לביתם בריאים ושלמים במהרה - זה זמן לעורר את הרגש הפנימי לאהבת ה', להתפלל עם כל הלב ולומר 'רבונו של עולם, אנחנו הבנים שלך, בחרת באבות שלנו שעבדו אותך בכל עת ואנו חפצים להתחקות אחר מעשיהם'.

בשביע שעבר, בחסדי ה', שבוייה אחת חלצה מהשבי הנורא בתוככי עזה, וידוע שיום לפני כן בני משפחתה ערכו בביתה הפרשת חלה והכניסו ספר תורה וזעקו מקירות לבם בתפלות טהורות ותמימות לפני ה': 'אבא אנחנו אוהבים אותך, רק אתה יכול להציל את בתנו, אנא השב אתה במהרה'. ותפלות אלו בודאי גרמו רעש גדול בשמים כי הם בקעו מעמק הלב.

כמו המעשים הידועים בזמן הבעל שם טוב שתפלות של יהודים תמימים ופשוטים מאד המתיקו דינים ופעלו ישועות, מחמת שהם יצאו מעמק הלב ובהרגשה של תלות גמורה בבורא לבד. וכבר דרשו חז"ל על הפסוק 'ונפש כי תקריב' 'אמר הקדוש ברוך הוא, חביב עלי מנחת עני מכל הקרבנות מפני שהוא מקריב את נפשו, וכן מובא במדרש על קרבן העני שהיה חביב לפני ה' יותר מאלף עולות. ללמדנו שהקב"ה רוצה את הלב שלנו, שנבטח בו ונאמין בו ונחיה אתו על כל צעד ושעל.

האהל של האבות והאמהות היה מקום להשראת השכינה, כמו שאמרו חז"ל שהיה ענן קשור על האהל והיתה ברכה בעסה ונר היה דולק. האבות והאמהות חיו את ה' והבית שלהם היה בית המקדש כי בכל מעשיהם הם היו דבקים בקדוש ברוך הוא. בעת ששרה אמנו הפרישה חלה היא חשבה על הילד שלה - יצחק (פנינו שנאמר אצל אדם הראשון שהיה חלתו של עולם), וכן היא חשבה על קדוש ה' שיהיה דרך הלחם כאשר יברכו עליו את ה', וכן הלאה בכל מעשה. והצדיקים שממשיכים את דרכם של האבות הקדושים הם מרפבה לשכינה כי ה' שוכן במי שדבק בו.

ידוע שהרבי מקוצק יצא מהדרך שהסתגר בו זמן רב ושאל "היכן ה'?" היכן ה'?" ובני ביתו לא הבינו לפשר שאלתו והוא ענה להם: "ה' נמצא היכן שתכניס אתו". ה' יזכנו לבקש ממנו מכל הלב בבקשות אישיות וחמות ולהודות לו על כל הטוב ולצעק על גאלתנו ועל הצלת כל כלל ישראל במהרה וברחמים.

בקשי ולהתלונן כל הזמן ולהרגיש שחסר לך, או להגדיל את כל הטוב שבו יש לך ולשמח בחלק הטוב והנפלא שה' נתן לך.

וזה שאמרו חז"ל (אבות ה) "כל מי שיש בו עין טובה רוח נמוכה ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם אבינו, והוא אוכל בעולם הזה ונוחל עולם הבא", אם תדבק באברהם אבינו ותרגיש שלא מגיע לך כלום ומה שיש זה הכי טוב, אתה תהנה גם בעולם הזה וגם תקבל עולם הבא.

בימים אלו אנו רואים בחוש את קרבת ה' אלינו ואת גלוי הפנים שה' לבדו מלך על כל הארץ, ומטלטל את כל העולם בכלל ואותנו בפרט בכדי שנשוב אליו. כמשל למלך שערך מסבה גדולה לכל משפחתו, שריו ועבדיו, אך המסיבה לא התנהלה כסדר כלל ושרר שם תהו ובהו ממש ולפיכך היו שטעו לחשב שהמלך כלל לא נמצא במסבה, לפתע הוסרה המחצה שהסתירה את המלך וראו כלם שהמלך עמם והוא עשה הכל.

כך בימים אלו הקדוש ברוך הוא הסיר את כל המחצות וזעק 'אני כאן! תשובו אלי!'. ואנו עדים ליהודים רבים שהיו רחוקים מתורה ומצוות ובימים אלו זועקים אמונה ומקבלים עליהם על מלכות שמים בתמימות ונאמנות גמורה. ידוע על יהודים שטעו לחשב שהיהדות עבורם הנה הסטוריה בלבה חלילה, הם אפלו לא הגדירו את עצמם כיהודים, רח"ל, וכעת כאשר הם רואים את יד ה' הם זועקים 'אני יהודי! אני בן של האבות הקדושים ואני נכנע לפני ה'.

יהודי נשאר יהודי בכל מצב, ובכל אחד ואחד טבועים המדות הנעלות של האבות הקדושים. כלנו קשורים לבורא בקשר אמיץ בכל מצב ובכל נסיון, קשר בל ינתק, וגם אם אדם התרחק או שכח את קרבתו הגדולה לקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא בוחר בו - כי הוא בן של האבות הקדושים - ודוקא מתוך החשך ומעשי האכזריות הנוראיים של המחבלים הארורים ימח שמו, מתגלה האור של הנשמה היהודית שכל חפצה לתת ולרחם ולהיות עבד ה'.

ועלינו להתבונן בכך ולעורר את הלב לקדוש ברוך הוא ולאהבת ישראל. חז"ל מלמדים אתנו יסוד נורא, שבעדן דריתחא [פגון בזמן של מלחמה] אדם נתבע גם על מה שהוא לא מחיב כדגמת מצות ציצית שאדם לא חיב ללבש ציצית [אלא רק אם יש לו בגד של ארבע כנפות] אולם בזמן של רתחא הקדוש ברוך הוא מעניש מי שלא לבוש ציצית. לפעמים אדם מקים את המצוות רק בכדי לצאת ידי חובה והוא כמעביר פרטיס בתפלה, אבל צריך לדעת שבעדן רתחא - בזמן של גלוי פנים שה' מראה את

ב. בימים אלו ראוי לבקש מה: 'רבוננו של עולם, אני מודה לך על כך שאני יכול לשבת בשלום, אבל אני מבקש שלא רק לי יהיה טוב ורגוע אלא לכל כלל ישראל יהיה טוב, שכלנו נזכה לשוב אליך באמת, שכלם יוכלו לשבת בביתם ולעבד אותך שלא יהיה נזק לאף יהודי, שכל אויבי ישראל יכלו ויאבדו וידעו כלם כי אתה ה' לבדך עליון על כל הארץ'. וה' מחבב מאד שאדם מתפלל על אחרים ומתאוונ ומצטער בצערם של ישראל.

ג. בימים אלו רבים מכלל ישראל מרבים יותר באמירת תהלים, כי דוד מלכנו הוא הרבי שמלמד אתנו דבקות בקדוש ברוך הוא בכל מצב, וגם בזמנים קשים לא להתיאש אלא לדעת שה' אוהב אתנו אהבת עולם, ה' קרוב אלינו מאד ושום דבר לא במקרה, חלילה. וכשם שדוד זעק לה' פאשר ה'ה תחת קורת בית הבד אצל ישיבי בנב וה' הרחיב צעדיו תחתיו למעלה מדרך הטבע, כך ה' יעשה עמנו נסים ונפלאות מעל לגדר הטבע. והעקרה שנובקש מכל הלב ומתוך ידיעה שה' מלמד דינו לקרב והוא ורק הוא שומר ומגן בעדנו.

א. בפרשתנו אנו רואים שאליעזר עבדו הנאמן של אברהם אבינו בחר את השדוד ליצחק לפי מעשי החסד, כי הוא ראה וחי את כל מעשי החסד שבבית אברהם אבינו. בימים אלו ששמענו על הטבח הנורא שבני ישמעאל רצחו וענו באכזריות מרבה שלא נתפסת בשכל האנושי, זה אמור לעורר אתנו להצטער בצער הנורא של ישראל ולבקש בבכיות ותחנונים על גאלת הפרט והכלל ובד בבד לזעק משמחה לה' שפחר בנו מפל העמים להיות מעמו הנבחר - עם החסד.

בלנו עדים למעשי חסד רבים ועצומים של יהודים מכל קצוי תבל, כמה יהודים מתפללים זה על זה, כמה יהודים מארחים ותומכים ברבבות יהודים שהגלו מביתם בעירם וחסר כל, כמה יהודים יוצאים לחוק ולעודד לבבות נשברים. וכן כל אחד ואחד צריך לראות מה הוא יכול לתרום לזולת, לחשב לפני הלמוד והתפלה שהוא מזכה את כלל ישראל ומצטרף אותם ללמודנו ותפלתנו, להקדיש זמן של מחשבה ותפלה מעמק הלב על כל הנמצאים במצור, לותר ולא להקפיד על שום יהודי, ובזכות זה ה' יתמלא ברחמים עלינו ויחיש את גאלתנו.

פנינים מצויידיים

בעולם הזה ואבדון בעולם הבא.

וכשהספיד את שרה נאמר ולבכתה בכ"ף קטנה, ללמד על כל הקשיים והנסיגות שהיו לשרה אמנו בגיל עשרים, שכביכול הרגישה הסתרה מאת ה', הכ"ף מסמל ליד ה' ולהשגחתו, כמו שכתוב: "ותשת עלי כפד". ואברהם עמד בלוגיה של שרה ואמר: ה'ינו לנו קשיים, לא ה'ינו לנו קל בכלל, אבל ה' הושיע אותנו כל פעם, הרגשנו שה' אתנו בכל עת גם בתקופה הקשה וההסתרה. וזה "בת ק' כבת כ'" פאשר ה'יתה שרה בגיל מאה וה'ה לה את הכל, היא העריכה את הימים הקשים, כי הימים של הקשי והנסיגות הם הימים המתוקים ביותר שמביאים לנו קרבת ה'.

התורה מפרטת את הנסיגות של אברהם, שלא היו לו ילדים, וה'ה לו בן רשע כמו ישמעאל, ולקחו את אשתו פעמים, וגם כשאברהם נסה להסתיר את שרה זה לא הצליח; ולמרות הכל אברהם נשאר איתן באמונה בבורא, מתוך ידיעה שמה שה' עושה אתו זה הכי טוב עבורו. ולא עוד אלא, שדוקא הקשיים והנסיגות שהיו לאברהם, הם אלו שקרבו אותו לבורא, ועל ידם הוא קנה נאמנות עם ה'. ולפיכך אחרי העקרה נאמר: "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה", דוקא אחרי הנסיון בפעל זכה אברהם לדרגות גדולות ועצומות. ואל לנו לחשב שלא ה'ה לאברהם קשה ולא היו לו רגשות, חלילה, כל נסיון כאב לאברהם אבינו אבל הוא ה'ה שלם בלבו עם ה', הוא הסתכל בעין גדולה על כל הטוב שכן יש לו, ובקער על שהוא זכה להכיר את ה'.

יש כאן סוד עצום עבור כל אחד ואחד! לפעמים אדם מצפה זמן רב לשדוד או לילדים או שקשה לו עם הילדים, ועלינו לזכר שדוקא הקשיים הם האתגר שלנו בחיים, ועל ידם אנו מתעלים באמונה והם אלו שיזכו אותנו לעולם הבא.

כאשר אברהם הפיר את בורא העולם, הוא הרגיש שיש לו הכל ולא חסר לו מאומה, גם כשהוא ראה שלכל הכופרים יש ילדים והצלחה מרבה זה לא בלבב אותו, כי מה שוה הצלחה

המשך הסיפור מעמוד א'

ג. צערנו שלנו אינה רק צרת הפרט אלא גם צרת הכלל והקב"ה מזכה אתנו לשידור אמונה ולחזק את כל כלי ישראל. אנו נמצאים בעצומה של מלחמה על קיום כלל ישראל בארץ הקדש בהשקט ובבטחה, ובמלחמה מכרחים, להיות עם רוממות הרוח מתוך בטחון בה' בלבד; ולפיכך פרטה התורה את כל סדר הכניסה למלחמה שמשבח המלחמה מזוהר את העם "אל ירא לבבכם... כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם", וכן עוד חזוקים רבים.

וגם כיום שהמלחמה התחילה בהרגשה של אין עוד מלבדו שרק ה' מנהל את כל המלחמות וכלם שלוחיו ואם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומה עלינו להמשיך עם ההרגשה הזו להשגן על אבינו שבשמים, ובכח האמונה נזכה לראות במפלתם של אויבי ישראל במהרה.

ד. עוד נקדה חשובה אני רוצה להבהיר, ישנו משג של שכיר שעובד לפי תנאים וזמן שהקציב, ויש משג של עבד שמקבל על עצמו כל עבודה ובכל זמן. דוד מלכנו אומר בתהלים "אני עבדך" דוד מסר את עצמו לה' בכל רגע ובכל נסיון וקשי, וזה נתן לו את הכוחות לעמוד איתו ולהצליח. ואף אנו צריכים להתחקות אחרי דוד מלכנו וכל רועי ישראל ולהיות עבדי ה', וגם כשלא נח לנו נדע שעבד עשה לא רק מה שנח אלא את רצון ה'.

בימים אלו איתנו בני נמצא בראש מחשבותי, בכל עת אני חשב עליו ועל מצבו, ומוכן מאלי שיעם כאלו מחשבות אין חשק לעסק בדברים אחרים וגם לא בדברים הכרחיים כאכל ושנה. אולם יחד עם הרגשות הכואבות והמסירות אנו מתחזקים בבטחון בבורא עולם ומשתדלים להמשיך לעשות את המטל עלינו ביתר שאת וביתר עז, ובפרט כיום שלבבות כלל ישראל נפתחו וגם יהודים שהיו רחוקים צמאים לדבר ה' ומתחזקים באמונה - אנחנו מרגישים שליחות משמים לחזק ולרומם את כלל ישראל.

לקראת סיום השיחה אמרנו לר' צבי שאנו מאמינים בני מאמינים שהכל בהשגחת ה' לפרטי פרטים והקדוש ברוך הוא בחר בבנו להמנות על אחד החטופים כי יש בו כוחות עצומים, ולא רק בו אלא גם בשאר בני המשפחה שיש בהם תעצומות נפש לחזק ולרומם בשעתם הקשה, וזה בודאי על ידי שה' בחר בהם להיות מגדלור של אמונה ובטחון.

כלנו מצפים שבקרוב ממש נזכה לשמח בשחרור המהיר של כל החטופים ובשוב כל כלל ישראל לבתיים בריאים ושלמים ובריאים, ונעריך את הילדים והמשפחה שלנו שכלם יושבים בארץ הקדש ולא בבור השבי ונוכל לשיר כלנו שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשונו בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

הכוחות שהוא שואב מפרשיות אלו וכך ספר לצות המוכן: יש לנו את הזכות לגור בקרית ארבע בסמיכות לאבות והאמהות שמהם אנו שואבים תמיד כוחות וקרבת ה' ובפרט בימים קשים אלו. בשמחת תורה באמצע הקפות הגיעו הדי שמועות לבית הכנסת שמחבלים חדרו מעזה לישובים יהודים בארץ הקדש, חשבת שמדבר בכמה מחבלים בודדים שעד שהשמועה הגיעה אלינו הם כבר נתפסו, אני משמש כגבאי בית הכנסת, כך שבמוצאי שמחת תורה עמלתי לנקות את רצפת בית המדרש שהתלכלכה בעקבות הקדוש והפעקאלא של הילדים, מבלי שאני יודע מכל המתרחש.

רק כאשר סימתי הכל והגעתי הביתה ראיתי את כל בני המשפחה יושבים ובוכים והבנתי שארע משהו נורא, לאט לאט התחלנו להבין את ממדי האסון בכלל ואת האסון שלנו בפרט בהעדר כל קשר עם בני איתנו.

הפעם האחרונה ששוחחתי אתו היה בערב שבת שמחת תורה לפני הדלקת נרות, כמנהגי הקבוע לברך את כל ילדי בברכת הבנים בערב שבת ומאז נעלמו עקבותיו. כל השבוע לא ידענו מה עלה בגורלו ורק בערב שבת בראשית דקות בודדות לפני כניסת שבת עדכנו אתנו שהוא הכרז כנגד השבת עברה עלינו הרגשות מעורבות.

אחרי כמה ימים קבלנו טלפון שהממנים העוסקים בתחום הנעדרים והשבוים הולכים לבוא ולשוחח עמנו, חששתי שלא אהיה אוני חליה ומיד לקחתי ילדי לתפלת ערבית. כששבנו מבית הכנסת הם עוד לא באו וישבנו כל בני המשפחה בסלון בלחץ שאי אפשר לתאר, לא ידענו מה הולכים לבשר לנו וכל רגע נדמתה לנו כצח. בשלב מסים קמתי ופתחתי את הדלת כי כבר לא היה לי כח לחכות לדפיקות ולבשורות שבעקבותיהם.

כשהודיעו לנו שבני איתנו מגדר בודאות פחטוף התחלנו לרקוד מתוך אמונה ותקוה ששומר ישראל ששמר עליו ימשיך הלאה לשמר עליו ולהשיב אתו בקרוב הביתה בריא ושלם. אחר כך התכנסו כל בני המשפחה לחשבון נפש משתף, הבנו שללכת להוציא את מהשבי האים בעזה זה לא התפקיד שלנו וגם לא באפשרותנו, וכמוכן שלשחרר רוצחים רבים שרק יגרמו ליותר נזק זה בודאי לא רצון ה' כמבאר בדברי חז"ל וכמו הספור הידוע עם המהר"ם מרוטנבורג זיע"א ה"ד.

הבנו שה' דורש מאתנו כמה דברים: א. בנושא ההשתדלות, להפעיל לחץ דרך מדינות שונות וכדומה ולהכניע את האויב.

ב. להרבות בתפלה ותחנונים לפני מתיר אסורים שישחוס ויחמל על כל כלל ישראל הנמצאים בצרה ובשביה ובקרוב ממש יראה את ידו החזקה בגאולה השלמה.